

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

PREDSEDNIK DRŽAVNEGA ZBORA

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

EVA: 2013-1811-0093
Številka: 00724-20/2013/5
Datum: 20. 6. 2013

Prejeto:	21-06-2013	
Šifra:	713-01/10-57/3	
Povezava:		
EPA:	1212-V	EU:
Sign. zn.:		
Kratice:		

Vlada Republike Slovenije je na 14. redni seji dne 20. 6. 2013 določila besedilo:

- Predloga zakona o ratifikaciji Dodatnega protokola h Konvenciji o transferju obsojenih oseb,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 169. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10) in tretjega odstavka 75. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 – ZUTD).

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01 (23/02 – popr.), 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11 in 64/12) in 235. člena Poslovnika državnega zbora določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- Karl Erjavec, minister za zunanje zadeve,
- dr. Senko Pličanič, minister za pravosodje,
- dr. Božo Cerar, državni sekretar, Ministrstvo za zunanje zadeve,
- Tina Brecej, državna sekretarka, Ministrstvo za pravosodje,
- Borut Mahnič, generalni direktor Direktorata za mednarodno pravo in zaščito interesov, Ministrstvo za zunanje zadeve,
- mag. Matija Vidmar, vršilec dolžnosti generalnega direktorja Direktorata za pravosodje, Ministrstvo za pravosodje,
- Mihael Zupančič, vodja Sektorja za mednarodno pravo, Ministrstvo za zunanje zadeve,
- Ana Bučar Brglez, vodja Sektorja za mednarodno pravno pomoč, Ministrstvo za pravosodje.

PRILOGI: 2

Tanja ŠARABON
GENERALNA SEKRETARKA

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

<http://www.vlada.si/>

PREDLOG
EVA: 2013-1811-0093

**ZAKON O RATIFIKACIJI
DODATNEGA PROTOKOLA H KONVENCIJI O TRANSFERJU OBSOJENIH OSEB**

1. člen

Ratificira se Dodatni protokol h Konvenciji o transferju obsojenih oseb, sklenjen v Strasbourgu 18. decembra 1997.

2. člen

Besedilo protokola se v izvirniku v angleškem jeziku ter v prevodu v slovenskem jeziku glasi:

ADDITIONAL PROTOCOL TO THE CONVENTION ON THE TRANSFER OF SENTENCED PERSONS

Preamble

The member States of the Council of Europe, and the other States signatory to this Protocol,

Desirous of facilitating the application of the Convention on the Transfer of Sentenced Persons opened for signature at Strasbourg on 21 March 1983 (hereinafter referred to as "the Convention") and, in particular, pursuing its acknowledged aims of furthering the ends of justice and the social rehabilitation of sentenced persons;

Aware that many States cannot extradite their own nationals;

Considering it desirable to supplement the Convention in certain respects,

Have agreed as follows:

Article 1 – General provisions

- 1 The words and expressions used in this Protocol shall be interpreted within the meaning of the Convention.
- 2 The provisions of the Convention shall apply to the extent that they are compatible with the provisions of this Protocol.

Article 2 – Persons having fled from the sentencing State

- 1 Where a national of a Party who is the subject of a sentence imposed in the territory of another Party as a part of a final judgment, seeks to avoid the execution or further execution of the sentence in the sentencing State by fleeing to the territory of the former Party before having served the sentence, the sentencing State may request the other Party to take over the execution of the sentence.
- 2 At the request of the sentencing State, the administering State may, prior to the arrival of the documents supporting the request, or prior to the decision on that request, arrest the sentenced person, or take any other measure to ensure that the sentenced person remains in its territory, pending a decision on the request. Requests for provisional measures shall include the information mentioned in paragraph 3 of Article 4 of the Convention. The penal position of the sentenced person shall not be aggravated as a result of any period spent in custody by reason of this paragraph.
- 3 The consent of the sentenced person shall not be required to the transfer of the execution of the sentence.

Article 3 – Sentenced persons subject to an expulsion or deportation order

- 1 Upon being requested by the sentencing State, the administering State may, subject to the provisions of this Article, agree to the transfer of a sentenced person without the consent of that person, where the sentence passed on the latter, or an administrative decision consequential to that sentence, includes an expulsion or deportation order or any other measure as the result of which that person will no longer be allowed to remain in the territory of the sentencing State once he or she is released from prison.
- 2 The administering State shall not give its agreement for the purposes of paragraph 1 before having taken into consideration the opinion of the sentenced person.
- 3 For the purposes of the application of this Article, the sentencing State shall furnish the administering State with :
 - a a declaration containing the opinion of the sentenced person as to his or her proposed transfer, and
 - b a copy of the expulsion or deportation order or any other order having the effect that the sentenced person will no longer be allowed to remain in the territory of the sentencing State once he or she is released from prison.
- 4 Any person transferred under the provisions of this Article shall not be proceeded against, sentenced or detained with a view to the carrying out of a sentence or detention order, for any offence committed prior to his or her transfer other than that for which the sentence to be enforced was imposed, nor shall he or she for any other reason be restricted in his or her personal freedom, except in the following cases:
 - a when the sentencing State so authorises: a request for authorisation shall be submitted, accompanied by all relevant documents and a legal record of any statement made by the convicted person; authorisation shall be given when the offence for which it is requested would itself be subject to extradition under the law of the sentencing State or when extradition would be excluded only by reason of the amount of punishment;
 - b when the sentenced person, having had an opportunity to leave the territory of the administering State, has not done so within 45 days of his or her final discharge, or if he or she has returned to that territory after leaving it.
- 5 Notwithstanding the provisions of paragraph 4, the administering State may take any measures necessary under its law, including proceedings *in absentia*, to prevent any legal effects of lapse of time.
- 6 Any contracting State may, by way of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate that it will not take over the execution of sentences under the circumstances described in this Article.

Article 4 – Signature and entry into force

- 1 This Protocol shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the other States signatory to the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. A Signatory may not ratify, accept or approve this Protocol unless it has previously or simultaneously ratified, accepted or approved the

Convention. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

- 2 This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.
- 3 In respect of any signatory State which subsequently deposits its instrument of ratification, acceptance or approval, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit.

Article 5 – Accession

- 1 Any non-member State which has acceded to the Convention may accede to this Protocol after it has entered into force.
- 2 In respect of any acceding State, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of accession.

Article 6 – Territorial application

- 1 Any State may at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.
- 2 Any Contracting State may, at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Protocol to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 7 – Temporal application

This Protocol shall be applicable to the enforcement of sentences imposed either before or after its entry into force.

Article 8 – Denunciation

- 1 Any Contracting State may at any time denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

- 3 This Protocol shall, however, continue to apply to the enforcement of sentences of persons who have been transferred in conformity with the provisions of both the Convention and this Protocol before the date on which such denunciation takes effect.
- 4 Denunciation of the Convention automatically entails denunciation of this Protocol.

Article 9 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, any Signatory, any Party and any other State which has been invited to accede to the Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 4 or 5;
- d any other act, declaration, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this eighteenth day of December 1997, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the other States signatory to the Convention and to any State invited to accede to the Convention.

DODATNI PROTOKOL H KONVENCIJI O TRANSFERJU OBSOJENIH OSEB

Uvod

Države članice Sveta Evrope in druge države podpisnice tega protokola so se

v želji, da bi olajšale izvajanje Konvencije o transferju obsojenih oseb, ki je bila na voljo za podpis v Strasbourgu od 21. marca 1983 (v nadaljnjem besedilu: konvencija), ter zlasti doseganje priznanih ciljev spodbujanja pravičnosti in vključevanja obsojencev v družbo;

ob zavedanju, da mnoge države ne morejo izročati lastnih državljanov;

ker si želijo dopolniti konvencijo v nekaterih pogledih,

dogovorile:

1. člen – Splošne določbe

1. Besede in izrazi v tem protokolu se razlagajo tako, da imajo enak pomen kakor v konvenciji.
2. Določbe konvencije se uporabljajo v obsegu, ki je v skladu, z določbami tega protokola.

2. člen – Osebe, ki so pobegnile iz države izreka kazni

1. Kadar se državljan pogodbenice, ki mu je na ozemlju druge pogodbenice s pravnomočno sodbo izrečena kazen, poskuša izogniti izvršitvi ali nadaljnji izvršitvi kazni v državi izreka kazni tako, da pred prestano kaznijo pobegne na ozemlje prve pogodbenice, lahko država izreka kazni zaprosi, da izvrši kazen prva pogodbenica.
2. Na zaprosilo države izreka kazni lahko država izvršitve kazni pred prejemom dokumentov, s katerimi se zaprosilo utemeljuje, ali pred odločitvijo o tem zaprosilu obsojenca pripre ali odredi kateri koli drug ukrep za zagotovitev navzočnosti obsojenca na njenem ozemlju do sprejetja odločitve. Vsako tako zaprosilo mora vsebovati informacije iz tretjega odstavka 4. člena konvencije. Tako odrejeni pripor ne sme poslabšati kazenskega položaja obsojenca.
3. Za prenos izvršitve kazni ni potrebno soglasje obsojenca.

3. člen – Obsojenci, zoper katere je odrejen izgon ali deportacija

1. Na zaprosilo države izreka kazni lahko država izvršitve kazni skladno s tem členom soglašaja s premestitvijo obsojenca brez njegovega soglasja, kadar izrečena kazen ali izdana upravna odločba kot posledica te kazni vključuje izgon ali deportacijo ali kateri koli drug ukrep, na podlagi katerega ta oseba po izpustitvi na prostost ne bo smela ostati na ozemlju države izreka kazni.

2. Država izvršitve kazni da soglasje iz prejšnjega odstavka šele po proučitvi mnenja obsojenca.
3. Država izreka kazni za izvajanje tega člena državi izvršitve kazni predloži:
 - a) izjavo z mnenjem obsojenca o predlagani premestitvi in
 - b) izvod odločbe, s katero je izrečen izgon ali deportacija oziroma kateri koli drug ukrep, na podlagi katerega ta oseba po izpustitvi na prostost ne bo smela ostati na ozemlju države izreka kazni.
4. Proti osebi, ki je bila premeščena po določbah tega člena, se ne sme uvesti postopek niti se ne sme obsoditi ali pripreti, da bi izvršili obsodbo ali priporni nalog za katero koli drugo kaznivo dejanje, storjeno pred njeno premestitvijo, in ne tisto, zaradi katerega je bila premeščena, ter se ji tudi iz kakšnega drugega razloga ne sme omejevati osebna svoboda, razen v teh primerih:
 - a) če država izreka kazni dovoli: predložita se zaprosilo za dovoljenje z vsemi ustreznimi dokumenti in zapisnik o zaslišanju obsojenca; dovoljenje se da, če je za samo kaznivo dejanje, za katero se prosi dovoljenje, predvidena izročitev po zakonodaji države izreka kazni ali kadar bi bila izročitev zavrnjena zgolj zaradi višine kazni;
 - b) če obsojenec, ki ima možnost zapustiti ozemlje države izvršitve kazni, tega po svoji dokončni izpustitvi ne stori v 45 dneh ali se na to ozemlje po odhodu vrne.
5. Ne glede na prejšnji odstavek lahko država izvršitve kazni sprejme katere koli potrebne ukrepe v skladu s svojo zakonodajo, vključno s postopkom v odsotnosti, da bi preprečila pravne učinke zastaranja.
6. Vsaka država pogodbenica lahko v izjavi, naslovljeni na generalnega sekretarja Sveta Evrope, navede, da ne bo prevzela izvrševanja kazni pod pogoji iz tega člena.

4. člen – Podpis in začetek veljavnosti

1. Ta protokol je na voljo za podpis državam članicam Sveta Evrope in drugim državam, podpisnicam konvencije. Protokol je treba ratificirati, sprejeti ali odobriti. Podpisnica ga ne sme ratificirati, sprejeti ali odobriti, če ni pred tem ali sočasno ratificirala, sprejela ali odobrila konvencije. Listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi se deponirajo pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.
2. Ta protokol začne veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev od deponiranja tretje listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi.
3. Za državo podpisnico, ki pozneje deponira listino o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi, začne ta protokol veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev od dneva, ko je bila listina deponirana.

5. člen – Pristop

1. Država nečlanica, ki je pristopila h konvenciji, lahko pristopi k temu protokolu po začetku njegove veljavnosti.

2. Za vsako državo, ki pristopi, začne protokol veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev od dneva deponiranja listine o pristopu.

6. člen – Ozemeljska uporaba

1. Ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu lahko vsaka država določi ozemlje ali ozemlja, za katera se ta protokol uporablja.
2. Vsaka država pogodbenica lahko kadar koli pozneje z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, razširi uporabo tega protokola na vsako ozemlje, navedeno v tej izjavi. Za to ozemlje začne protokol veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev od dneva, ko generalni sekretar prejme tako izjavo.
3. Vsaka izjava na podlagi prejšnjih dveh odstavkov v zvezi z vsakim v njej navedenim ozemljem se lahko umakne z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja. Umik začne veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev od dneva, ko generalni sekretar prejme tako izjavo..

7. člen – Časovna uporaba

Ta protokol se uporablja za izvrševanje kazni, ki so bile izrečene pred začetkom njegove veljavnosti ali po njej.

8. člen – Odpoved

1. Vsaka pogodbenica lahko ta protokol kadar koli odpove z uradnim obvestilom, naslovljenim na generalnega sekretarja Sveta Evrope.
2. Odpoved začne veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev od dneva, ko generalni sekretar prejme tako obvestilo.
3. Protokol pa se še naprej uporablja za izvršitev kazni osebam, premeščenim v skladu s konvencijo in protokolom, preden odpoved začne veljati.
4. Odpoved konvencije pomeni tudi odpoved tega protokola.

9. člen – Uradna obvestila

Generalni sekretar Sveta Evrope uradno obvesti države članice Sveta Evrope, podpisnice, pogodbenice in vse druge države, povabljene, da pristopijo h konvenciji, o:

- a) vsakem podpisu;
- b) deponiranju vsake listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu;
- c) vsakem datumu začetka veljavnosti tega protokola v skladu s 4. in 5. členom;
- d) vsakem drugem dejanju, izjavi, uradnem obvestilu ali sporočilu v zvezi s tem protokolom.

Da bi to potrdili, so podpisani, ki so bili za to pravilno pooblaščen, podpisali ta protokol.

Sklenjeno v Strasbourgu 18. decembra 1997 v francoskem in angleškem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni, v enem izvorniku, ki se hrani v arhivu Sveta Evrope. Generalni sekretar Sveta Evrope pošlje overjene kopije vsem državam članicam Sveta Evrope, drugim državam, ki so podpisale konvencijo, in vsem državam, povabljenim, da pristopijo h konvenciji.

3. člen

Za izvajanje protokola skrbi ministrstvo, pristojno za pravosodje.

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

OBRAZLOŽITEV

1. Uvod

Konvencija o transferju obsojenih oseb je bila sprejeta 21. 3. 1983 v Strasbourgu, veljati pa je začela 1. 7. 1985. V pravni red Republike Slovenije je bila prenesena z Zakonom o ratifikaciji Konvencije o transferju obsojenih oseb (Uradni list RS - MP, št. 13/93). Gre za enega izmed ključnih instrumentov, ki ureja prenos izvršitve kazni oziroma omogoča transfer obsojenih oseb, saj se uporablja v razmerju do vseh držav članic Sveta Evrope, k njej pa je pristopilo tudi 18 držav nečlanic. V razmerju do držav članic Evropske unije sta bila konvencija in protokol nadomeščena z Okvirnim sklepom Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji, vendar pa postopki prenosa v notranjo zakonodajo držav še niso zaključeni, zato sta tako konvencija kot tudi dodatni protokol v praksi še vedno ključna mednarodna instrumenta za uporabo instituta prenosa izvršitve kazni.

Ne glede na pogosto uporabo konvencije v praksi ter ogromno število izvršenih prenosov izvršitve kazni je slabost konvencije v tem, da je uporabljiva zgolj v primerih, ko oseba soglaša s prenosom izvršitve kazni v državo državljanstva, ni pa je mogoče uporabiti v ostalih primerih.

Pravno praznino je zapolnil Dodatni protokol h Konvenciji o transferju obsojenih oseb, ki ureja institut prenosa izvršitve kazni tudi brez soglasja osebe. Protokol je bil dan na voljo za podpis v Strasbourgu, 18. 12. 1997, Slovenija ga je podpisala 15.10.2010. Protokol je začel veljati 1. 6. 2000. Do začetka junija 2013 ga je ratificiralo 35 držav članic Sveta Evrope.

Cilj protokola je dopolniti določbe Konvencije o transferju obsojenih oseb tako, da bo omogočeno učinkovito izvrševanje kazenskih sankcij tudi v primerih, ko oseba ne soglaša s prenosom izvršitve kazni. Enako kot določbe konvencije tudi določbe protokola ne vzpostavljajo obveznosti prevzema izvršitve kazni, pač pa dajejo zgolj možnost za sodelovanje med državami pogodbenicami tudi v primerih, ki jih protokol ureja.

2. Bistveni elementi protokola

Protokol dopolnjuje določbe Konvencije o transferju obsojenih oseb, saj razširja institut prenosa izvršitve kazni tudi na primere, ko oseba ne soglaša s prenosom. V razmerju do določb konvencije se določbe protokola uporabljajo skladno s pravilom "*lex specialis derogat legi generali*". Posledično se glede opredelitev, načinov prenosa izvršitve kazni, dokumentacije, potrebne za izvedbo postopka prenosa, tranzita, itd. uporabljajo določbe konvencije.

Protokol daje pravno podlago za prenos izvršitve kazni brez soglasja osebe v dveh primerih, in sicer če se je oseba s prihodom oziroma pobegom v državo državljanstva izognila izvršitvi kazni ali pa če bi bila oseba po koncu izvrševanja kazenske sankcije izgnana na podlagi ukrepa izгона ali prisilne odstranitve, ki je sestavni del sodbe, sodne ali upravne odločbe, ali katerega koli drugega ukrepa, ki je posledica sodbe.

Določbe, ki omogočajo izvršitev kazenske sankcije tudi brez soglasja osebe v primerih, ko se je oseba s prihodom oziroma pobegom v državo državljanstva izognila izvršitvi kazni, so nedvomno dodana vrednost v primerjavi z obstoječo ureditvijo ter predstavljajo korak naprej k zagotavljanju učinkovitega pregona in sankcioniranja storilcev kaznivih dejanj, poleg tega pa tudi nujno potrebno vez z izročitenimi postopki. Večina držav, vključno z Republiko Slovenijo,

namreč še vedno ne izroča lastnih državljanov, zato je prenos izvršitve kazni brez soglasja osebe v takih primerih v praksi pogosto uporabljena izpeljava načela *aut dedere aut iudicare*. V Republiki Sloveniji je izvršitev kazni v primeru zavrnitve izročitve zaradi državljanstva v praksi sicer mogoča tudi brez ratifikacije protokola, vendar pa v bolj omejenem obsegu (zgolj v razmerju do nekaterih držav), saj je pravna podlaga za izvedbo v teh primerih načelo vzajemnosti. Prenos izvršitve kazni brez soglasja je iz razlogov hitrosti in učinkovitosti postopka nedvomno boljša možnost kot ponovna izvedba kazenskega postopka v državi, v katero se je oseba zatekla. Ponovna izvedba postopka sicer ne bi predstavljala kršitve z vidika mednarodnih razsežnosti načela *ne bis in idem*, vendar pa bi to pogojevalo pridobitev vseh dokazov z mednarodno pravno pomočjo, ponovno izvedbo vseh dokazov itd., kar pomeni daljši postopek.

Zaradi učinkovite izvršitve kazenske sankcije ter izvedbe postopka protokol ureja tudi institut začasnega odvzema prostosti. Skladno s protokolom lahko zaprosena država še pred prejemom prošnje za prenos izvršitve kazni ter dokumentacije za izvedbo postopka zoper osebo odredi pripor ali drug ukrep za zagotovitev navzočnosti. V notranji zakonodaji Republike Slovenije je navedeni institut urejen v 517.a členu Zakona o kazenskem postopku oziroma 68. členu Zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije, ki taksativno navajata okoliščine, v katerih je odreditev ukrepov dopustna, glede samega izvajanja pa napotujeta na smiselno uporabo določb Zakona o kazenskem postopku, ki sicer ureja pripor.

Protokol vzpostavlja tudi pravno podlago za prenos izvršitve kazni v primerih, ko je osebi poleg glavne kazni izrečena tudi stranska kazen oziroma drug administrativni ukrep, čigar posledica je izgon oziroma deportacija osebe iz države izreka kazni. Prestajanje kazni v državi izreka v teh primerih namreč ne bi vodila k uspešni rehabilitaciji osebe, saj bi bila ta po prestani kazni »odstranjena« iz države izreka. Poudariti je potrebno, da je oseba lahko izgnana oziroma deportirana šele potem, ko so ji bila zagotovljena vsa procesna jamstva skladno s prvim členom Protokola št. 7 k Evropski konvenciji o človekovih pravicah, kot tudi po izčrpanju vseh pravnih sredstev zoper odločitve o deportaciji oziroma izgonu. Skladno z določbami protokola je potrebno pred odločitvijo države izvršitve pridobiti mnenje osebe glede samega prenosa, ki pa je zgolj fakultativne narave. Negativno mnenje oziroma nasprotovanje osebe namreč ni ovira za prenos izvršitve kazni.

V primerih prenosa izvršitve kazni v povezavi z izgonom protokol ureja tudi načelo specialnosti, saj se skladno z določbami protokola zoper osebo ne sme uvesti postopka ali je obsoditi ali pripreti, da bi izvršili obsodbo ali priporni nalog za katero koli drugo kaznivo dejanje, storjeno pred njeno premestitvijo, niti se je ne sme iz kakega drugega razloga omejevati v njeni osebni svobodi v državi izvršitve. Glede izjem od načela specialnosti protokol ne odstopa od klasičnih izjem, določenih tudi v drugih mednarodnih instrumentih, ki urejajo bodisi postopek izročitve ali postopek prenosa izvršitve kazni. Posledično sklicevanje na načelo specialnosti ni mogoče, če država izreka kazni soglaša s pregonom oziroma izvršitvijo kazni za druga dejanja, storjena pred premestitvijo, ali pa v primeru, če oseba po 45 dneh od dokončne izpustitve ne zapusti države izvršitve oziroma se vanjo ponovno vrne.

Protokol omogoča državam pogodbenicam, da izrazijo pridržek k določbam protokola, ki urejajo prenos izvršitve kazni v primeru izгона oziroma deportacije. Tak pridržek so z izjavo Generalnemu sekretariatu Sveta Evrope od 35 držav, ki so ratificirale dodatni protokol, dale Belgija (za rezidente), Irska, Turčija in Rusija. Glede na to, da v teh primerih glavni namen prestajanja kazni v državi izreka ne more biti resocializacija v družbo v državi izreka, saj bo oseba takoj po prestani kazni izgnana v državo državljanstva, je prenos izvršitve kazni v to državo že v času prestajanja kazni smiseln. Poleg tega prenos izvršitve kazni ostaja fakultativen, saj niti država izreka niti država sprejema nista dolžni izvesti premestitve pod pogoji, določenimi v protokolu. Glede na smiselnost ureditve v protokolu ter fakultativno uporabo njegovih določb ocenjujemo, da pridržek ni potreben.

3. Pridrški in izjave

Države lahko izrazijo pridržke samo k tistim členom protokola, ki jih ta izrecno določa. Pridržek je možen k šestemu odstavku 3. člena ter prvemu in drugemu odstavku 6. člena protokola. Republika Slovenija ne bo dala pridržka k nobenemu izmed navedenih členov.

4. Potreba po izdaji novih ali spremembi veljavnih predpisov

Večina določb protokola je že prenesena v notranjo zakonodajo Republike Slovenije oziroma se bodo, skladno z 8. členom Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS/I, št. 33/91, Uradni list RS, št. 42/97, 66/00, 24/03, 69/04 ter 68/06), uporabljale neposredno.

Prenos izvršitve kazni je urejen v Zakonu o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 - (ZKP-UPB8)) ter v Zakonu o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (Ur.l. RS, št. 102/07).

5. Finančne in druge posledice ratifikacije protokola

/

6. Izjava o primernosti ratifikacije protokola z vidika skladnosti s pravnim redom in usmeritvami EU

Ratifikacija protokola je skladna s pravnim redom in usmeritvami Evropske unije

7. Ratifikacija

Protokol v skladu s tretjim odstavkom 75. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 - prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 - ZUTD), ratificira Državni zbor Republike Slovenije.

**Additional Protocol
to the Convention
on the Transfer
of Sentenced Persons**

Preamble

The member States of the Council of Europe, and the other States signatory to this Protocol, Desirous of facilitating the application of the Convention on the Transfer of Sentenced Persons opened for signature at Strasbourg on 21 March 1983 (hereinafter referred to as "the Convention") and, in particular, pursuing its acknowledged aims of furthering the ends of justice and the social rehabilitation of sentenced persons;

Aware that many States cannot extradite their own nationals;

Considering it desirable to supplement the Convention in certain respects,

Have agreed as follows:

Article 1 – General provisions

- 1 The words and expressions used in this Protocol shall be interpreted within the meaning of the Convention.
- 2 The provisions of the Convention shall apply to the extent that they are compatible with the provisions of this Protocol.

Article 2 – Persons having fled from the sentencing State

- 1 Where a national of a Party who is the subject of a sentence imposed in the territory of another Party as a part of a final judgment, seeks to avoid the execution or further execution of the sentence in the sentencing State by fleeing to the territory of the former Party before having served the sentence, the sentencing State may request the other Party to take over the execution of the sentence.
- 2 At the request of the sentencing State, the administering State may, prior to the arrival of the documents supporting the request, or prior to the decision on that request, arrest the sentenced person, or take any other measure to ensure that the sentenced person remains in its territory, pending a decision on the request. Requests for provisional measures shall include the information mentioned in paragraph 3 of Article 4 of the Convention. The penal position of the sentenced person shall not be aggravated as a result of any period spent in custody by reason of this paragraph.
- 3 The consent of the sentenced person shall not be required to the transfer of the execution of the sentence.

Article 3 – Sentenced persons subject to an expulsion or deportation order

- 1 Upon being requested by the sentencing State, the administering State may, subject to the provisions of this article, agree to the transfer of a sentenced person without the consent of that person, where the sentence passed on the latter, or an administrative decision consequential to that sentence, includes an expulsion or deportation order or any other measure as the result of which that person will no longer be allowed to remain in the territory of the sentencing State once he or she is released from prison.
- 2 The administering State shall not give its agreement for the purposes of paragraph 1 before having taken into consideration the opinion of the sentenced person.
- 3 For the purposes of the application of this article, the sentencing State shall furnish the administering State with :
 - a a declaration containing the opinion of the sentenced person as to his or her proposed transfer, and
 - b a copy of the expulsion or deportation order or any other order having the effect that the sentenced person will no longer be allowed to remain in the territory of the sentencing State once he or she is released from prison.
- 4 Any person transferred under the provisions of this article shall not be proceeded against, sentenced or detained with a view to the carrying out of a sentence or detention order, for any offence committed prior to his or her transfer other than that for which the sentence to be enforced was imposed, nor shall he or she for any other reason be restricted in his or her personal freedom, except in the following cases :
 - a when the sentencing State so authorises: a request for authorisation shall be submitted, accompanied by all relevant documents and a legal record of any statement made by the convicted person; authorisation shall be given when the offence for which it is requested would itself be subject to extradition under the law of the sentencing State or when extradition would be excluded only by reason of the amount of punishment;
 - b when the sentenced person, having had an opportunity to leave the territory of the administering State, has not done so within forty-five days of his or her final discharge, or if he or she has returned to that territory after leaving it.
- 5 Notwithstanding the provisions of paragraph 4, the administering State may take any measures necessary under its law, including proceedings *in absentia*, to prevent any legal effects of lapse of time.
- 6 Any contracting State may, by way of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate that it will not take over the execution of sentences under the circumstances described in this article.

Article 4 – Signature and entry into force

- 1 This Protocol shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the other States signatory to the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. A signatory may not ratify, accept or approve this Protocol unless it has previously or simultaneously ratified, accepted or approved the Convention. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.
- 3 In respect of any signatory State which subsequently deposits its instrument of ratification, acceptance or approval, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit.

Article 5 – Accession

- 1 Any non-member State which has acceded to the Convention may accede to this Protocol after it has entered into force.
- 2 In respect of any acceding State, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of accession.

Article 6 – Territorial application

- 1 Any State may at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.
- 2 Any Contracting State may, at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Protocol to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 7 – Temporal application

This Protocol shall be applicable to the enforcement of sentences imposed either before or after its entry into force.

Article 8 – Denunciation

- 1 Any Contracting State may at any time denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.
- 3 This Protocol shall, however, continue to apply to the enforcement of sentences of persons who have been transferred in conformity with the provisions of both the Convention and this Protocol before the date on which such denunciation takes effect.
- 4 Denunciation of the Convention automatically entails denunciation of this Protocol.

Article 9 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, any Signatory, any Party and any other State which has been invited to accede to the Convention of:

- a any signature ;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession ;
- c any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 4 or 5 ;
- d any other act, declaration, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 18 December 1997, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the other States signatory to the Convention and to any State invited to accede to the Convention.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Protocole.

Fait à Strasbourg, le 18 décembre 1997, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats membres du Conseil de l'Europe, aux autres Etats signataires de la Convention et à tout Etat invité à adhérer à la Convention.

Certified a true copy of the sole original document, in English and in French, deposited in the archives of the Council of Europe.

Copie certifiée conforme à l'exemplaire original unique en langues française et anglaise, déposé dans les archives du Conseil de l'Europe.

Strasbourg, le *17 février 1998*

The Director of Legal Affairs
of the Council of Europe,

Guy DE VEL

Le Directeur des Affaires juridiques
du Conseil de l'Europe,